1. Савл же одобрял убиение его. В те дни произошло великое гонение на церковь в Иерусалиме; и все, кроме Апостолов, рассеялись по разным местам Иудеи и Самарии.
УПО: А Савл похваляв його вбивство. І утиск великий постав того дня проти єрусалимської Церкви, і всі, крім апостолів, розпорошилися по краях юдейських та самарійських.
KJV: And Saul was consenting unto his death. And at that time there was a great persecution against the church which was at Jerusalem; and they were all scattered abroad throughout the regions of Judaea and Samaria, except the apostles.

2. Стефана же погребли мужи благоговейные, и сделали великий плач по нем.
УПО: І поховали Степана мужі побожні, і плакали ревно за ним.
KJV: And devout men carried Stephen to his burial, and made great lamentation over him.

3. А Савл терзал церковь, входя в домы и влача мужчин и женщин, отдавал в темницу.
УПО: А Савл нищив Церкву, вдирався в доми, витягав чоловіків і жінок та давав до в'язниці...
KJV: As for Saul, he made havock of the church, entering into every house, and haling men and women committed them to prison.

4. Между тем рассеявшиеся ходили и благовествовали слово.
УПО: Ходили тоді розпорошенці, та Боже Слово благовістили.
KJV: Therefore they that were scattered abroad went every where preaching the word.

5. Так Филипп пришел в город Самарийский и проповедывал им Христа.
УПО: Ось Пилип прийшов до самарійського міста, і проповідував їм про Христа.
KJV: Then Philip went down to the city of Samaria, and preached Christ unto them.

6. Народ единодушно внимал тому, что говорил Филипп, слыша и видя, какие он творил чудеса.
УПО: А люди вважали на те, що Пилип говорив, і згідно слухали й бачили чуда, які він чинив.
KJV: And the people with one accord gave heed unto those things which Philip spake, hearing and seeing the miracles which he did.

7. Ибо нечистые духи из многих, одержимых ими, выходили с великим воплем, а многие расслабленные и хромые исцелялись.
УПО: Із багатьох бо, що мали їх, духи нечисті виходили з криком великим, і багато розслаблених та кривих уздоровилися.
KJV: For unclean spirits, crying with loud voice, came out of many that were possessed with them: and many taken with palsies, and that were lame, were healed.

8. И была радость великая в том городе.
УПО: І радість велика в тім місті була!
KJV: And there was great joy in that city.

9. Находился же в городе некоторый муж, именем Симон, который перед тем волхвовал и изумлял народ Самарийский, выдавая себя за кого-то великого.
УПО: Був один чоловік, на ім'я йому Симон, що до того в цім місті займавсь ворожбитством та дурив самарійський народ, видаючи себе за якогось великого.
KJV: But there was a certain man, called Simon, which beforetime in the same city used sorcery, and bewitched the people of Samaria, giving out that himself was some great one:

10. Ему внимали все, от малого до большого, говоря: сей есть великая сила Божия.
УПО: Його слухали всі, від найменшого аж до найбільшого, кажучи: Він сила Божа, що зветься велика!
KJV: To whom they all gave heed, from the least to the greatest, saying, This man is the great power of God.

11. А внимали ему потому, что он немалое время изумлял их волхвованиями.
УПО: Його ж слухалися, бо він їх довший час дивував ворожбитством.
KJV: And to him they had regard, because that of long time he had bewitched them with sorceries.

12. Но, когда поверили Филиппу, благовествующему о Царствии Божием и о имени Иисуса Христа, то крестились и мужчины и женщины.
УПО: Та коли йняли віри Пилипові, що благовістив про Боже Царство й Ім'я Ісуса Христа, чоловіки й жінки охристилися.
KJV: But when they believed Philip preaching the things concerning the kingdom of God, and the name of Jesus Christ, they were baptized, both men and women.

13. Уверовал и сам Симон и, крестившись, не отходил от Филиппа; и, видя совершающиеся великие силы и знамения, изумлялся.
УПО: Увірував навіть сам Симон, і, охристившись, тримався Пилипа; а бачивши чуда й знамена великі, він дуже дивувався.
KJV: Then Simon himself believed also: and when he was baptized, he continued with Philip, and wondered, beholding the miracles and signs which were done.

14. Находившиеся в Иерусалиме Апостолы, услышав, что Самаряне приняли слово Божие, послали к ним Петра и Иоанна,
УПО: Як зачули ж апостоли, які в Єрусалимі були, що Боже Слово прийняла Самарія, то послали до них Петра та Івана.
KJV: Now when the apostles which were at Jerusalem heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John:

15. которые, придя, помолились о них, чтобы они приняли Духа Святаго.
УПО: А вони, як прийшли, помолились за них, щоб Духа Святого вони прийняли,
KJV: Who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost:

16. Ибо Он не сходил еще ни на одного из них, а только были они крещены во имя Господа Иисуса.
УПО: бо ще ні на одного з них Він не сходив, а були вони тільки охрищені в Ім'я Господа Ісуса.
KJV: (For as yet he was fallen upon none of them: only they were baptized in the name of the Lord Jesus.)

17. Тогда возложили руки на них, и они приняли Духа Святаго.
УПО: Тоді на них руки поклали, і прийняли вони Духа Святого!
KJV: Then laid they their hands on them, and they received the Holy Ghost.

18. Симон же, увидев, что через возложение рук Апостольских подается Дух Святый, принес им деньги,
УПО: Як побачив же Симон, що через накладання апостольських рук Святий Дух подається, то приніс він їм гроші,
KJV: And when Simon saw that through laying on of the apostles' hands the Holy Ghost was given, he offered them money,

19. говоря: дайте и мне власть сию, чтобы тот, на кого я возложу руки, получал Духа Святаго.
УПО: і сказав: Дайте й мені таку владу, щоб той, на кого покладу свої руки, одержав би Духа Святого!
KJV: Saying, Give me also this power, that on whomsoever I lay hands, he may receive the Holy Ghost.

20. Но Петр сказал ему: серебро твое да будет в погибель с тобою, потому что ты помыслил дар Божий получить за деньги.
УПО: Та промовив до нього Петро: Нехай згине з тобою те срібло твоє, бо ти думав набути дар Божий за гроші!
KJV: But Peter said unto him, Thy money perish with thee, because thou hast thought that the gift of God may be purchased with money.

21. Нет тебе в сем части и жребия, ибо сердце твое неправо пред Богом.
УПО: У цім ділі нема тобі частки ні уділу, бо серце твоє перед Богом не слушне.
KJV: Thou hast neither part nor lot in this matter: for thy heart is not right in the sight of God.

22. Итак покайся в сем грехе твоем, и молись Богу: может быть, опустится тебе помысел сердца твоего;
УПО: Тож покайся за це лихе діло своє, і проси Господа, може прощений буде тобі замір серця твого!
KJV: Repent therefore of this thy wickedness, and pray God, if perhaps the thought of thine heart may be forgiven thee.

23. ибо вижу тебя исполненного горькой желчи и в узах неправды.
УПО: Бо я бачу, що ти пробуваєш у жовчі гіркій та в путах неправди.
KJV: For I perceive that thou art in the gall of bitterness, and in the bond of iniquity.

24. Симон же сказал в ответ: помолитесь вы за меня Господу, дабы не постигло меня ничто из сказанного вами.
УПО: А Симон озвався й сказав: Помоліться за мене до Господа, щоб мене не спіткало нічого з того, про що ви говорили...
KJV: Then answered Simon, and said, Pray ye to the LORD for me, that none of these things which ye have spoken come upon me.

25. Они же, засвидетельствовав и проповедав слово Господне, обратно пошли в Иерусалим и во многих селениях Самарийских проповедали Евангелие.
УПО: А вони ж, засвідчивши, і Слово Господнє звістивши, повернулись до Єрусалиму, і звіщали Євангелію в багатьох самарійських оселях.
KJV: And they, when they had testified and preached the word of the Lord, returned to Jerusalem, and preached the gospel in many villages of the Samaritans.

26. А Филиппу Ангел Господень сказал: встань и иди на полдень, на дорогу, идущую из Иерусалима в Газу, на ту, которая пуста.
УПО: А Ангол Господній промовив Пилипові, кажучи: Устань та на південь іди, на дорогу, що від Єрусалиму до Гази спускається, порожня вона.
KJV: And the angel of the Lord spake unto Philip, saying, Arise, and go toward the south unto the way that goeth down from Jerusalem unto Gaza, which is desert.

27. Он встал и пошел. И вот, муж Ефиоплянин, евнух, вельможа Кандакии, царицы Ефиопской, хранитель всех сокровищ ее, приезжавший в Иерусалим для поклонения,
УПО: І, вставши, пішов він. І ось муж етіопський, скопець, вельможа Кандаки, цариці етіопської, що був над усіма її скарбами, що до Єрусалиму прибув поклонитись,
KJV: And he arose and went: and, behold, a man of Ethiopia, an eunuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure, and had come to Jerusalem for to worship,

28. возвращался и, сидя на колеснице своей, читал пророка Исаию.
УПО: вертався, і, сидючи на повозі своїм, читав пророка Ісаю.
KJV: Was returning, and sitting in his chariot read Esaias the prophet.

29. Дух сказал Филиппу: подойди и пристань к сей колеснице.
УПО: А Дух до Пилипа промовив: Підійди, та й пристань до цього повозу.
KJV: Then the Spirit said unto Philip, Go near, and join thyself to this chariot.

30. Филипп подошел и, услышав, что он читает пророка Исаию, сказал: разумеешь ли, что читаешь?
УПО: Пилип же підбіг і почув, що той читає пророка Ісаю, та й спитав: Чи розумієш, що ти читаєш?
KJV: And Philip ran thither to him, and heard him read the prophet Esaias, and said, Understandest thou what thou readest?

31. Он сказал: как могу разуметь, если кто не наставит меня? и попросил Филиппа взойти и сесть с ним.
УПО: А той відказав: Як же можу, як ніхто не напутить мене? І впросив він Пилипа піднятись та сісти з ним.
KJV: And he said, How can I, except some man should guide me? And he desired Philip that he would come up and sit with him.

32. А место из Писания, которое он читал, было сие: как овца, веден был Он на заклание, и, как агнец пред стригущим его безгласен, так Он не отверзает уст Своих.
УПО: А слово Писання, що його він читав, було це: Як вівцю на заріз Його ведено, і як ягня супроти стрижія безголосе, так Він не відкрив Своїх уст!
KJV: The place of the scripture which he read was this, He was led as a sheep to the slaughter; and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth:

33. В уничижении Его суд Его совершился. Но род Его кто разъяснит? ибо вземлется от земли жизнь Его.
УПО: У приниженні суд Йому віднятий був, а про рід Його хто розповість? Бо життя Його із землі забирається...
KJV: In his humiliation his judgment was taken away: and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth.

34. Евнух же сказал Филиппу: прошу тебя [сказать]: о ком пророк говорит это? о себе ли, или о ком другом?
УПО: Відізвався ж скопець до Пилипа й сказав: Благаю тебе, це про кого говорить пророк? Чи про себе, чи про іншого кого?
KJV: And the eunuch answered Philip, and said, I pray thee, of whom speaketh the prophet this? of himself, or of some other man?

35. Филипп отверз уста свои и, начав от сего Писания, благовествовал ему об Иисусе.
УПО: А Пилип відкрив уста свої, і, зачавши від цього Писання, благовістив про Ісуса йому.
KJV: Then Philip opened his mouth, and began at the same scripture, and preached unto him Jesus.

36. Между тем, продолжая путь, они приехали к воде; и евнух сказал: вот вода; что препятствует мне креститься?
УПО: І, як шляхом вони їхали, прибули до якоїсь води. І озвався скопець: Ось вода. Що

мені заважає христитись?
KJV: And as they went on their way, they came unto a certain water: and the eunuch said, See, here is water; what doth hinder me to be baptized?

37. Филипп же сказал ему: если веруешь от всего сердца, можно. Он сказал в ответ: верую, что Иисус Христос есть Сын Божий.
УПО: А Пилип відказав: Якщо віруєш із повного серця свого, то можна. А той відповів і сказав: Я вірую, що Ісус Христос то Син Божий!
KJV: And Philip said, If thou believest with all thine heart, thou mayest. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God.

38. И приказал остановить колесницу, и сошли оба в воду, Филипп и евнух; и крестил его.
УПО: І звелів, щоб повіз спинився. І обидва Пилип та скопець увійшли до води, і охристив він його.
KJV: And he commanded the chariot to stand still: and they went down both into the water, both Philip and the eunuch; and he baptized him.

39. Когда же они вышли из воды, Дух Святый сошел на евнуха, а Филиппа восхитил Ангел Господень, и евнух уже не видел его, и продолжал путь, радуясь.
УПО: А коли вони вийшли з води, Дух Господній Пилипа забрав, і скопець уже більше не бачив його. І він їхав, радіючи, шляхом своїм.
KJV: And when they were come up out of the water, the Spirit of the Lord caught away Philip, that the eunuch saw him no more: and he went on his way rejoicing.

40. А Филипп оказался в Азоте и, проходя, благовествовал всем городам, пока пришел в Кесарию.
УПО: А Пилип опинився в Азоті, і, переходячи, звіщав Євангелію всім містам, аж поки прийшов у Кесарію.
KJV: But Philip was found at Azotus: and passing through he preached in all the cities, till he came to Caesarea.